

מבגדי החול אל בגדי הכהונה ובחזרה

כרטיסי אשראי רבים מגוהצים בקניונים.

בעלים לא מעטים חרדים מהרגע שבו יפגשו, בסוף החודש, את המספר שמסכם כמה בגדים חדשים רעייתם רכשה החודש. גם פרשת תצוה עוסקת בביגוד, אך לא בביגוד שניתן לקנות בקניון הסמוך לביתכם.

המילה בגד, משורש בגידה, ממש כמו המילה מעיל, משורש מעילה, מעמתים אותנו עם הכיסוי וההסתרה המאפיינים את מושג הלבוש.

האם כשאנחנו לובשים פריטי ביגוד, אנחנו משקרים? האם אדם הפושט את בגדי העבודה ומתלבש בבגד מכובד לקראת פגישה חשובה, בעצם מחביא את מהותו האמתית? האם חלוק לבן המזהה את פלוני כרופא, או מדים המזהים את פלוני כחייל, הם בעצם שקר מוסכם, המסתיר את זהותו האישית של הלובש? ואם כן, מה העמדה הנכונה ביחס לבגדי הכהונה?

בעל הטורים מזכיר לנו שאפוד בגימטריא זה מלאך, מה שמשקף, שכהן הדיוט הופך מעין מלאך בלבישת האפוד. מכאן, שבגד משפיע על הלובש. כולנו מכירים את המרץ הממלא גוף של מי שפושט פיג'מה ולובש בגדי יום, או את תחושת החגיגות המלווה לבישת בגד של שבת.

אבל אין די בהשפעה זו, שכן יש בגדים עם איכות גבוהה יותר. למשל, האורים ותומים, בגד שהוא למעשה כלי תקשורת בין הנציג של כלל ישראל לבין הבורא. כאן כבר לא מדובר על השפעה של בגד על הלובש אותו, אלא על כלי ששייך למרחב הנבואי.

רבנו בחיי מקביל בין שבעה מבגדי הכהן הגדול לבין שבעת הרקיעים, כל בגד והרקיע המקביל לו. ואת הציץ, הבגד השמיני, הוא מקביל לכיסא הכבוד עצמו. לפי זה, התפקיד וההשפעה של הביגוד, במקרה המיוחד של המשכן, הוא תפקיד עצמי. מהות הבגדים מבטאת תוכן אלוקי.

ננסה ללמוד משהו על בגדי החול הרגילים מבגדי הכהונה, עפ"י חז"ל.

רבי שמשון מאוסטרופולי שוזר את ראשי התיבות של בגדי הכהן ההדיוט: אבנט, מכנסיים, כתונת, מצנפת, למילה: אמכם, מתוך הפסוק (ישעיהו נו י'): "הן בעוונותיכם נמכרתם ובפשעיכם שולחה אמכם". כלומר, בגדי הכהן אינם 'בוגדים' בשורש אלא בדיוק להיפך, הם שיא האותנטיות, הם החיבור אל האם, אל המקור.

הפגיעה במושג האותנטיות, בהופעה האמתית של האדם כמות שהוא, בכל שטחי חייו, בין בבגדים כאלה ובין בבגדים אחרים, בין במצבי חיים כאלה ובין באחרים, היא תוצר של הגלות.

לפי רבי שמשון מאוסטרופולי, בגדי הכהן החייבים להיות צמודים לחלוטין לגוף הכהן ללא מרווחים, מתקנים את הפער שבבגד, את הבגידה שנובעת מכך שאנו מנסים להביא הוויה שונה למצבי חיים שונים. אם כן, הבגדים במצב המתקן, הבאים לידי ביטוי בבגדי הכהן, הם הופעה אותנטית שמשקפת הוויה אותנטית, נאמנה למקור האלוקי.

העובדה שההלכה דורשת לבוש מחביא ומצפין איננה הסתרה שקרית. הלבוש ההלכתי מחביא, כי הוא משקף, ממש כמו בגדי הכהן, שיש סוד שחובה להסתיר, סוד פנימי משפחתי, שנתגלה רק למי שרלוונטי אל הסוד הזה. הבגד של הכהן, המוצמד אל גוף הכהן, מציין את האותנטיות שבה אנו מופיעים בבגדינו, ללא שקר או התחפשות שאיננה במקומה.

אנו מצניעים מה שלא רלוונטי, אך לא מתוך שקר והתחפשות אלא מתוך כנות. הבנה פשוטה זו, שהגלות פגמה בה, תתגלה באופן ברור כשייבנה המקדש, כשנפגוש כהנים בהדרם ואז נחוש לא מנוכרים גם אל בגדינו אנו.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם

